

Tökéletesség útja

Minden lélek (ember) akár tudatosul benne, akár nem, el akarja érni a földön lehetséges legnagyobb tökéletességi fokot, az Istennel való egyesülést, ami egy folyamat. Ez oly módon valósul meg, hogy a lélek az ő tehetségei, értelem, emlékezet, akarat és az ezekben található isteni erények: hit, remény, szeretet révén Istenhez tapad, hozzá hasonul, vele egyesül.

A lelkeségi hagyomány szerint 3 nagy szakasza van: *megtisztulás, megvilágosodás és az egyesülés.*

A →megtisztulás útját járják a kezdők, akik törekszenek kerülni a bűnöket, elsősorban a →halálos bűnt, próbálnak szabadulni a bűnös hajlamoktól, és kerülnek mindent, ami a →szeretetet veszélyeztetheti.

Hogy ezt megtehesse, ki kell küszöbölnie a lelkéből a bűnök szennyét és minden földi dolgot, mert ezek elszakítják Istentől.

Ezt az állapotot nevezi a teológia a lélek sötét éjszakájának.

A sötétséget nem kísértés, hitetlenség, nem halálos bűn, tehát nem a megszentelő kegyelem elvesztése okozza. Isten nem a kegyelmet vonja meg ilyenkor, hanem a kegyelemnek, vagyis az Ő *jelenléte* megtapasztalásának élményét. A lélek sötét éjszakája nem azonos a lelki szárazsággal sem, mert a lélek Isten utáni vágya megmarad, sőt fokozódik, de a beteljesülés hiánya megkínossa a lelket, mert semmilyen földi dologban nem talál enyhületet.

A lélek sötét éjszakájának két része van:

1. az érzékek éjszakája
2. a szellem éjszakája

A →megvilágosodás útját járják a haladók, akik a →bocsánatos bűnöket is kerülnek, az →erények gyakorlásával gyarapítják a szeretetet, és egyre tisztább szívük mind jobban megnyílik a kegyelem előtt, és egyre inkább ennek a fényében látnak.

A lélek azért kerüli még a bocsánatos bűnöket is, hogy meg ne bántsa azt, akit szeret: Istent. A megvilágosodás útján járók az erények gyarapodásáért fáradoznak, mert azok készítik elő és tökéletesítik az egyesülést Istennel.

Az egyesülés útját járják a →tökéletesek, akik irtóznak minden bűntől, csak Isten kedvét keresik a →hit, a →remény és a →szeretet gyakorlásával, elfogadják a →misztikus élet próbatételeit és kegyelmi ajándékait, mert legfőbb vágyuk egyesülni Istennel.

A egyesülés útjának legfőbb sajátossága az egyszerűség és egység, ami az Istennel való egyesülésből árad a lélekbe. Az istenszeretet a lélek szinte egyetlen erénye lesz, amely minden mást vezérel; az imádság elmélkedésből szemlélődéssé alakul; nincs külön ideje az imádságnak, hanem kitölti és átfogja az egész napot. Ez nem jelenti a külső feladatok elhanyagolását, hanem értelmes arányt és rendet biztosít külső és belső teendők között. Mindez az ember részéről nagy szívtisztaságot (lelki szegénység, igénytelenség, egyszerűség), önuralmat és állandó Isten jelenlétében járást tételez föl. Az erényeket az egyesülés által a Szentlélek ajándékai tökéletesítik, azaz természetfeletti jelleget adnak nekik.

A tökéletesség beteljesülése Isten színelátásában valósul meg.